10

SPEJDERBLADET
VÆBNEREN

EKKO

Saa har Korpset haft *Landsmøde* igen. Fra alle Egne af Landet var der kommet Førere for at lægge deres Stemmer i Vægtskaalen, naar Korpsets øverste Myndigred, som Landsmødet jo er, skulde drøfte Korpsarbejdet og angive Retningslinierne for de kommende Aar.

Vi mødtes i Domkirken til Altergangsgudstjeneste Kl. 8 og gik derefter over i KFUKs Festsal til Forhandlingerne. Jeg kunde have undt jer at være med, for der var Fart over Foretagendet. Bølgerne gik tit højt, men det fine var, at det gav intet Skaar i Kammeratskabet, — og det er netop Kunsten ved at være Kammerater.

Der blev vedtaget en hel Del *Lovændringer*, som I vil faa at se, naar den nye Udgave af »Grundlov og Korpsvedtægter« foreligger. (Den er paa Trapperne!) *Hovedbestyrelsen blev udvidet*, saaledes at Landsmødet for Fremtiden vælger 11 Mand i Stedet for 7, og desuden faar Korpsets Kasserer, Førertræningslederen, RS-Lederen, Ulve-Lederen og Lederen af Udlandsarbejdet Stemmeret i Bestyrelsen. I Grundloven blev der indføjet en Paragraf, som gør det muligt at optage *Metodistkirkens Spejdere* i vort Korps som en Landsdivision. Det kommer antagelig til at dreje sig om ca. 450 Spejdere, men derom skal I høre nærmere, naar de sidste Forhandlinger er afsluttede. Af Hensyn til Korpsets Økonomi og den forestaaende Forøgelse af Korpsstaben med en ny Instruktør og endnu en Sekretær blev det vedtaget at *hæve Korpsafgiften*, saaledes at den ved næste Mønstring er Kr. 1,50 for Ulveungerne og Kr. 2,50 for hver af os andre.

Om Aftenen var der Førerfest med Damer i KFUMs Festsal, som var fyldt. København Distrikt havde sørget for det afvekslende Program med Hornmusik, Sang, amerikanske Films, en rask lille Indsamling til sydslesvigske Spejdere, Kaffe og Førertale ved Distriktschefen. Ved samme Lejlighde blev der ogsaa rettet en Tak til Distriktschefen i Aarhus (I ved Spejdervisemageren Jens Martin Jensen) for de ti Aar, han havde siddet i Hovedbestyrelsen, nu sidst som Næstformand. (Han efterfølges paa denne Post af Fynboen, Thierlein.) Iøvrigt udsendes der udførligt Referat af Landsmødet til Grupperne, hvis I vil vide mere.

Paa Grund af Folketingsvalget maatte Mærkedagen til Fordel for *Koncentrationslejrenes Ofre* udsættes. Den afholdes i Stedet Fredag den 21. November, og der skulde den Dag gerne være flere Hundrede Spejdere, som hjalp til med at sælge det lille Mærke og derved gav dem, der stadig maa lide, en hjælpende Haand. Gør det!

Kolthoff.

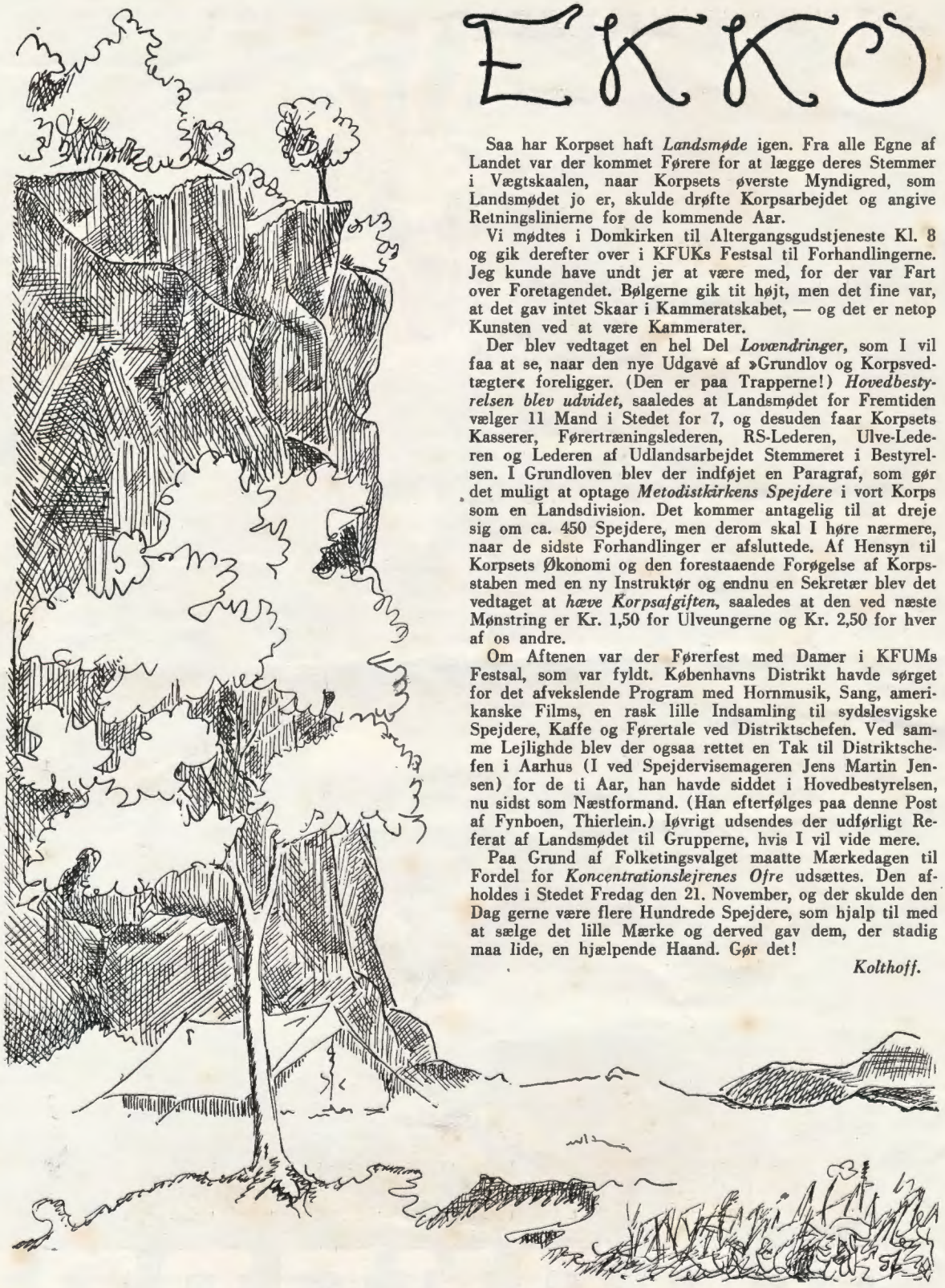

LEVENDE BILLEDER

— om de betroede Talenter.

Det sker sommetider, at en Spejder ikke udfører de Opgaver ordentligt, som er blevet ham tildelt. Maaske var han utilfreds med sit Hverv — han ønskede noget andet og bedre, eller ogsaa syntes han, at der blev stillet saa store Krav til ham, at han alligevel ikke kunde gøre noget godt nok, og saa gjorde han slet ingenting. Det blev ikke til Gavn for hans Trop. Langtfra! — Men det er slemt, hvis den Vane holder sig, at man ingenting gør, i Stedet for dog at bruge sine Evner og gøre noget. Det gælder ikke blot i Troppen og dèr, hvor ens daglige Arbejde er, men at det ogsaa gælder overfor Gud, ja, det siger Jesus noget om i Lignelsen om de betroede Talenter, hvor vi hører om en Mand, der skulde rejse udenlands, og som derfor uddeler sine Penge blandt tre Tjenere, som han havde. De fik betroet netop saa mange Penge, som de havde Evner til at arbejde med. Men der var Forskel paa de Tjenere. De to, der fik meget, satte Pengene i gode Forretninger og arbejdede med dem, saa at de til sidst havde dobbelt saa mange, som de fik betroet. Men den tredie Tjener gik lige hen og gravede et Hul i Jorden og puttede Pengene deri. Lang Tid efter kom deres Herre tilbage og vilde gøre Regnskab op. Først kom de to, der havde fordoblet deres Pengesum, og da de fortalte det, roste Herren dem og sagde til dem begge:

Mat. 25, 23—30: Vel, du gode og tro Tjener, du har været tro over lidt, jeg vil sætte dog over meget; gaa ind til din Herres Glæde. Men ogsaa han, som havde faaet den ene Talent, kom og sagde: Herre, jeg havde lært dig at kende som en haard Mand, der høster, hvor du ikke saaede, og samler, hvor du ikke spredte, og af Frygt for dig gik jeg hen og gemte mit Talent i Jorden; se, her har du, hvad dit er.

Da svarede hans Herre og sagde til ham: Du daarlige og dovne Tjener, du vidste, at jeg høster, hvor jeg ikke saaede, og samler, hvor jeg ikke spredte. Saa burde du jo have anbragt mine Penge hos Vekselererne, saa jeg havde faaet mit igen med Rente, naar jeg kom hjem. Tag nu den Talent fra ham og giv den til ham, der har ti Talenter; thi enhver, som har, ham skal der gives; men den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, som han har. Og kast den unyttige Tjener ud i Mørket udenfor; dèr skal der være Graad og Tænderskæren.

Ja, men havde den sidste Tjener da ikke Ret til at gøre, som han gjorde, naar nu hans Herre var baade streng og nøjeregnende? Nej, slet ikke! Tjeneren skulde saa meget snarere have gjort sin Pligt med det betroede Gods. Ingen havde krævet mere af ham, end han havde Evner til; men det var ogsaa Meningen, at hans Evner skulde bruges.

Som det var med de Tjenere, er det med os. Vort Liv er et Liv i Tjeneste for Gud. Enten bliver det en god Tjeneste eller en daarlig Tjeneste. Men der gives ingen Undskyldning for Dovenskab. Det nytter ikke, at nogen vil sige, at han fik for lidt at arbejde med, heller ikke, at Opgaven var ham uoverkommelig at se til. Nej, vore Evner er os betroet af Gud, for at de med Trofasthed skal bruges. Om vi saaledes tør bruge, hvad Gud betroede, da skal vi faa at se, at den naaede længst, som ikke svigtede — længst, fordi Gud lagde sin Velsignelse i hans Arbejde.

Røde Sol.

Skrevet af Spejdere og for Spejdere

Det var en stor Sorg for os Spejdere her i Hoptrup Gruppe, da vi den 12. Juli modtog det sørgelige Budskab om vor Spejderkammerat *Johannes Valdemar Andersens* pludselige Død.

Han var en Spejder, der glædede sig snart til at træde ind i de voksne Føreres Rækker for ogsaa der at tjene den Sag, der laa ham saa stærkt paa Sinde. Vi, der kendte Johannes, ved, at han var beredt, da Gud kaldte ham hjem. — Lad hans Død være en Appel til os om, at vi skal være rede, for ingen kender Dagen eller Timen, naar Gud kalder.

5. Sejr i Træk!

Lige saa glade som 220 Mand drog ud, drog 21 Mand hjem efter Nattens store Dyst. Indirekte set var det Dysten om Korpsets bedste Trop, da det var Kampen om den gyldne Pil i Korpsets bedste Division. Den vandtes for 5. Gang i Træk af *Carl Ploug Trop*, der saaledes kan kalde sig »den bedste Trop i Divisionen — den bedste Division i Korpset«.

Vi mødtes Kl. 21 Lørdag Aften udenfor Ejstrup Afholdshotel og blev sendt ud tropvis, — der var 13 deltagende Troppe. Af de krævende Opgaver skal nævnes: Rejsning af to Telte paa mindre end 20 Minutter. Til det ene Telt var der ingen Teltstænger, saa der var nogle Troppe, der havde Besvær med at faa Endebardunerne i. — Et Sted var en Mand faldet ud fra en Flyvemaskine og ned i et Krater, hvor han havde paadraget sig et aabent Benbrud i Laaret. — Vi fik ogsaa Brug for vor Lugtesans og en god Købmandshaand. Ligeledes skulde vi underholde i fem Minutter efter at have faaet Lov til at forberede os i 1 Minut. Morsekundskaberne kom i Brug, og vore Kræfter blev sat paa Prøve, da vi skulde passere Djævlekløften, for at undgaa de onde Aander, som bestod i Points-Tab.

De regulære Tævekampe — dog altid fair Strid — var for mange Kampens Hovedmaal. Det gjaldt om at vise baade teknisk Færdighed og udspekuleret Snilde. — Øvelsen var tilrettelagt af Sct. Georgsgildet i Kolding.

—ner.

Sort-Børs Affære i Sevel!

Mandag den 20. Oktober anholdt Politiet nogle af Spejderne i Sevel, sigtet for Sort-Børs Handel, Udstedelse af falske Penge, Cykletyveri m. m. — En Spejder forsøgte at flygte, men blev kort efter fanget af Politimester Hedegaard, som paa staaende Fod idømte ham en Bøde paa 500 Kr.

Ja, saa spændende var det, da Sevel-Gruppe holdt Efteraars-Natøvelse. Byen vrimlede af Spejdere, lyssky Sort-Børs Folk og Politi, og paa skumle Steder blev der handlet sort, saa det stod efter. Der var ialt 25.000 Kr. i Omløb, og ved Øvelsens Slutning var 10 Procent af disse den vindende Patrulje, Hjortene, i Hænde. *ABC.*

Østerbro-Divisionen indvier Saltruphytten.

Østerbrodivisionens nye »Saltrup-Hytte«.

Søndag den 30. August holdt Østerbro Divisionen Indvielse af deres nyindviede Lejr ved Saltrup. Indvielsen blev overværet af en stor Skare Spejdere med Forældre og Venner, ligesom Sogneraadsformanden, Skovrider *H. P. Allerup*, Distriktsass. *Henning Collin* og Repræsentanter fra de øvrige Spejderkorps var til Stede.

Lejren er et tidligere Husmandssted bestaaende af 3 Bygninger med et Areal paa ca. 3 Tdr. Land. Der er Plads til ca. 30 Deltagere i Stuehuset, og senere vil Staldbygningen blive ombygget til Pejsestue, hvorefter der her findes en herlig Lejr. Beliggenheden er meget ideel, idet Grib Skov grænser lige op til Lejren.

Der kan næppe være Tvivl om, at Korpset her har faaet en værdifuld Forøgelse af sine Lejre. *CW.*

Sct. Jørgens Fejde.

Vi *Vestjyder* — gule, graa og grønne — samledes atter i Aar Traditionen tro til Sct. Jørgensfejde ved Holstebro. Mellem Kl. 19 og 20 Lørdag den 6. September udsendtes de 58 Patruljer fra Holstebro med et utydeligt Kort med falske Navne over Hedeegnene Syd for Byen, samt Dispositioner over en Række Punkter, hvoraf de fem skulde naas om Aftenen. Der var 6—7 km til det første af Punkterne, der igen laa med flere km indbyrdes Afstand. Undervejs lurede de vilde Druser for at frarøve de vejfarende de Diamanter, der blev udleveret ved Starten. Ved Punkterne, der var bemandet med Kontroller, men ellers ikke markeret paa nogen Maade, kunde der til Gengæld tjenes Diamanter ved at man løste forskellige Opgaver, som f. Eks. at svinge sig over et Vandløb i Lianer, ramme en oplyst Drage med Slangebøsse, aflytte en Melding, der med Mellemrum blev udsendt fra Tam-Tam o. s. v. Der skulde tilbagelægges 10—15 km, og det gjaldt om at skynde sig, for det gjaldt Tid, og Kl. 0,30 blev Kotrollerne inddraget.

Ved 2—3 Tiden kom vi til Ro i en Lade, men allerede Kl. 8 begyndte Søndagens Konkurrence, en storstilet Hike med indlagte Poster. Nu gjaldt det om at have Diamanter fra Natøvelsen, for ved Punkterne maatte man betale det, man kom til at mangle i Maximumpoints. En af de morsomste Opgaver bestod i, at Patruljeføreren ved kun at nævne Verdenshjørnernes Navne paa kortest mulig Tid skulde dirigere Resten af Patruljen med tilbundne Øjne over et smalt Gangbræt over en Aa.

Mange Patruljer naaede ikke igennem til den fastsatte Tid, og andre kunde ikke gennemføre paa Grund af »Valutamangel«.

Selv om vi havde gaaet ca. 50 km, mandede vi os dog op til en Parademarch gennem Byen, hvorefter der var Præmieuddeling. Det var en FDF-Patrulje, der fik Sejrstrofæet, den gyldne Daggert, men de følgende Patruljer var grønne. *Stigende Pil.*

Haaj do ræjnet mæ det?

Wafaa nøj? — At *Spøttrup* Gruppe er tre Aar gammel, selvfølgelig! Vi havde i den Anledning en vellykket Spejderdag den 14. September.

Dagen indledtes med Flaghejsning i Kommuneskolen, hvor Gruppeføreren, Lærer *P. Østergaard*, holdt en kort Appel for Dagen. Herefter marcherede vi med Fane og Musik i Spidsen til Rødding Kirke, hvor vi overværede Gudstjenesten.

Efter Middagspausen lagde et Hold for med Etablering af en Patruljelejr som Baggrund for selve Scenen. Dagens Højdepunkt: Festen om Aftenen i Forsamlingshuset begyndte med, at man nede fra Salen hørte Troppen marchere op med Musik o. s. v. og hørte de kendte Kommandoord. Tæppet gik nu op, og samtidig stemte vi i med Spejdersangen. Gruppeføreren bød velkommen og holdt en kort Tale til fire Spejdere, som aflagde Spejderløftet. — *Prip*, Nykøbing Mors, holdt Hovedtalen udfra Paulus' Ord om at løbe paa Banen og holde Kurs mod Maalet. Derefter opførte vi en Sketch, og Hr. Jacobsen, Nykøbing, fortalte Spejderoplevelser af baade alvorlig og munter Art. Efter at flere af Gæsterne havde haft Ordet, og der blev sunget et Par Sange, sluttede Pastor Tolstrup med Andagt, og vi sang Spejderbønnen.

Falkeøje.

»Saa fed som Olie!«

I Dagene omkring 1. Oktober afholdt *1. Aarhus Division* en spændende Øvelse i Forbindelse med Divisionens aarlige Natmanøvre. — Det begyndte med, at Patruljeførerne modtog et Brev fra et amerikansk Detektivbureau, som bad dem hjælpe sig med at afsløre nogle Selskaber, der var ude efter Olien i Danmarks Undergrund. Patruljeførerne modtog Brevet en Morgen, og samme Aften holdtes det første af Divisionens Patruljeførermøder. Her blev den Kode, som skulde benyttes under Øvelsen, indflettet i en Instruktion om Koder.

Næste Aften mødte Patruljernes Medlemmer hos deres Patruljefører, idet de hver medbragte et Stykke Papir med Koden, som de alle havde modtaget med Posten. Naar alle Papirstumperne blev sat sammen og tydet, stod der: *I Butiksvinduer paa Strækningen Guldsmedgade—Nørregade findes næste Melding delt.* Aldrig har saa mange kigget efter saa godt i saa mange Vinduer. Der var ialt 8 Skilte i forskellige Butiksvinduer, og de dannede tilsammen Ordren: *Ring Torsdag mellem Kl. 15 og 17 til Tlf. 12733.* Ved Opringning hertil fik Patruljen Besked om hos en bestemt Købmand at købe en Tændstikæske, idet de skulde sige Kodeordet: *Saa fed som Olie!* Ved nærmere Undersøgelse viste det sig, at der inden i Æsken stod: *Mød Lørdag paa KFUM.* I et Opslagsskab paa KFUM hang en Seddel fuld af Kodeskrift, og her stod, at Patruljerne skulde ud paa Natmanøvre, medbringende forskellige Ting.

Lørdag Aften stillede Patruljerne paa hvert sit Sted i Byen, og en lille rød Bil kørte fra den ene Patrulje til den anden, standsede op og en Mand spurgte om Vej til Grenaa. Naar Patruljen havde besvaret Spørgsmaalet, sagde Manden: »Mange Tak. Her har I en Pose Karameller«! — Spejderne stod maabende, for idet Manden sprang ind i Bilen, sagde han: Saa fed som Olie! Og Vognen for af Sted ad en helt anden Vej end til Grenaa. Nogle Patruljer stak Karamellerne i Lommen for at gemme dem til Nattens Strabadser, mens andre spiste løs, og det varede ikke længe, før de om een af Karamellerne fandt et Stykke Papir med Kode. Der stod: Gaa til Aarhus H. Her mødtes Patruljerne og kørte med et Tog ud i Mørket. Ved en lille Station stod de af, og da en Raket lyste paa Himlen, aabnede de en udleveret Konvolut, — og saa var Natmanøvren i Gang, og det gik fra Post til Post med Konkurrence i Morsesignalering, Nødhjælp, mystiske Prøver med Lakmuspapir og meget mere. Først Kl. 3 om Natten sluttede Øvelsen, og Patruljerne gik i Høet hos en venlig Bondemand.

-k-k.

Begivenhedsrige Dage i Rudkøbing.

I Efteraaret har Rudkøbing Trop haft to store Oplevelser. — Den 27. September gæstede een af vore kæreste Forkæmpere og Foregangsmænd for hele KFUM-Spejderarbejdet i Danmark, nemlig *Jens Grane*, os her i Byen. — Det blev en udbytterig, alvorlig og fornøjelig Aften. Festen begyndte Kl. 20 med, at Fanerne førtes ind, og efter Velkomsttale af Divisionsassistenten fik Jens Grane Ordet og holdt en Appel til baade Voksne og Drenge. Efter Kaffebordet havde Jens Grane Ordet for i tyve Minutter at fortælle Oplevelser og Hændelser fra sin Spejdertid. Grane sluttede ogsaa Aftenen med Andagt.

Søndag den 19. Oktober havde Sct. Georgsgildet her i Byen arrangeret et Løb, hvori deltog Spejdere fra alle fire Korps. Formaalet var at skabe et større Samarbejde mellem de fire Korps. Det blev en begivenhedsrig Søndag, hvor Spejdernes bedste Kundskaber blev hentet frem og prøvet. Der var alle mulige Forhindringer: Nødhjælp, Brobygning, Kompasretninger, Intelligensopgaver m. m. Vinderen af den Skovhugts-Økse, som Sct. Georgsgildet havde udsat i Præmie, blev en gul Patrulje, men lige i Hælene paa den laa en grøn Patrulje.

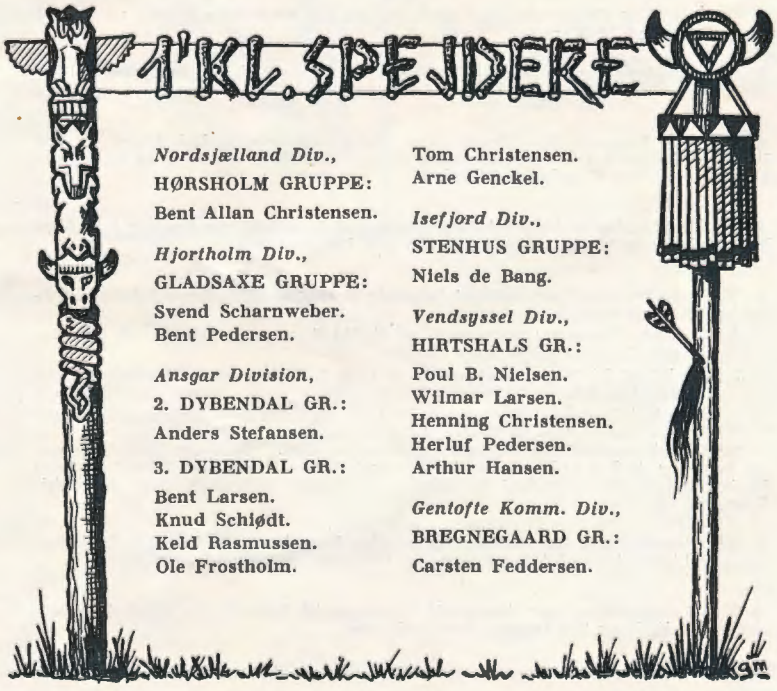

SPEJDERBLADET

VÆBNEREN

35. Aargang ★ Novbr. 1947 ★ Nummer 10

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktør: TAGE KAMPMANN. Redaktion og Ekspedition: KFUM-Spejderne i Danmark, Korpskontoret, Store Kongensgade 77, København K. Telefon: ★ Central 14677. Postgirokonto Nr. 1420. Trykkeri: Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S, Aarhus. Bladet udkommer den 15. i hver Maaned og kan bestilles hos Postvæsenet og Bladets Ekspedition. Prisen for Abonnement er Kr. 3.00 aarlig (frit tilsendt).

Fra Hovedkvarteret

★ Ved Landsmødet den 26. Oktober blev følgende valgt til Medlemmer af Hovedbestyrelsen: Pastor Kolthoff Nielsen, Kommunelærer Alfred Larsen, Kommunelærer Tage Kampmann, Ekspeditionssekretær Martin O. Rasmussen, Kommunelærer Alfred Thierlein, Prokurist P. Knudsen, Forstander E. Schwarz, Bogtrykker Lundahl Michelsen, Grosserer E. Lund Pedersen, Adjunkt Dan Laursen og Regnskabschef Sv. A. Hellesen

★ Ved det konstituerende Hovedbestyrelsesmøde blev Pastor Kolthoff Nielsen genvalgt som Formand og Spejderhef.

★ Ved Suppleringsvalg til Førere med særlige Hverv genvalgtes, som Kasserer: Direktør Jacob Henrichsen, til RS-Leder: Pastor Gunner Mølgaard, til Ulveleder: Kommunelærer Kai Hansen, til Førertræningsleder: Kommunelærer Aage Larsen, og til international Sekretær: Fuldmægtig Niels Engberg.

★ Distriktschef Jens Martin Jensen, Aarhus, ønskede ikke Genvalg til Hovedbestyrelsen, grundet paa manglende Tid. Hovedbestyrelsen bringer ham sin hjerteligste Tak for mange Aars tro Tjeneste som Hovedbestyrelsesmedlem.

★ Som Korpsets Revisor genvalgtes Antikvarboghandler Ejner Jørgensen, København.

★ Korpsafgift for 1948 og 1949 blev fastsat til henholdsvis 1,50 Kr. for Ulveunger og 2,50 Kr. for Spejdere.

★ De forskellige Lovændringer til Korpsets Grundlov, som blev vedtaget paa Landsmødet den 26. Oktober, blev den 30. Oktober godkendt i KFUM's Landsbestyrelse.

★ Grundlov og Korpsvedtægter med de nye Lovændringer ventes udsendt i Begyndelsen af 1948.

★ Hovedbestyrelsen har udpeget tidligere Divisionschef, Kommunelærer Chr. Thomsen, København, som Leder af Korpsgruppen.

★ Fire nye Grupper skal denne Gang bydes velkommen. Det drejer sig om Hammel Gruppe i 4. Aarhus Division og om Bodilsker, Olsker-Tejn og Vestermarie Grupper i Bornholm Division.

★ Med Beklagelse er taget til Efterretning, at Mundelstrup Gruppe i 3. Aarhus Division er blevet nedlagt grundet paa Førermangel.

★ Hovedbestyrelsen har vedtaget følgende Deling af Nørrebro Division i Københavns Distrikt:

1. Nørrebro Division: bestaaende af Hellig Kors østre, Blaagaard, Sct. Johannes, Kingo og Nørrebro Gruppe.
2. Nord-Vest Division: bestaaende af 1. og 2. Kapernaum, Tagensbo, 1. og 2. Bispebjerg samt Utterslev Gruppe.
3. Brønshøj Division: bestaaende af 1., 2. og 3. Brønshøj Gruppe. Husum Gruppe overflyttes til Vestvold Division.

Som Divisionschef for Nørrebro fortsætter Kommunelærer Alfred Larsen og fungerer indtil videre som Divisionschef for Nord-Vest Division. Som Divisionschef for Brønshøj Division udnævntes Købmand Poul Rosdahl, Brønshøj.

★ Hovedbestyrelsen har vedtaget at afholde Førerkursus i Paasken 1948 forskellige Steder i Landet for Førere og Føreremner over 17 Aar.

★ Ved Landsmødet blev der sendt Telegram til Kongen, de nordiske Spejderkorps, FDF og Det Danske Spejderkorps.

★ Hovedbestyrelsen holder sit næste Møde den 6.—7. December i København.

Nyt FRA REDAKTØREN

Hvordan gaar det med de *Fotografier*, som du skulde sende ind til »Væbneren«s Forsider til næste Aar? Jeg venter stadig at høre fra dig, for nu har du vel faaet fremkaldt de Billeder, du tog paa Sommerlejren i Aar.

Som du maaske har læst om i Avisen eller hørt om paa anden Vis, har der været en stor *Missionsudstilling* i Aarhushallen. Paa denne Udstilling havde Korpset sin Stand, og det centrale i denne Stand var den store Kirkeklokke fra Sønderborglejren, som her havde sin sidste Standplads i Danmark inden den forlod Landet. Den er nemlig blevet skænket til den danske Missionsstation i Sudan, og med Klokken fulgte et fornemt Overrækkelsesbrev, som du ser gengivet paa en af de næste Sider sammen med en Artikel fra Livet i Sudan, et Brev, som »Væbneren« har modtaget fra Missionær Walther Jessen, som er gammel grøn Spejder fra Svendborg.

Vi dyrker alt for lidt Wood-craft i Korpset. Det er vist en Kendsgerning, vi hurtigt kan konstatere. Du kan i dette Nummer læse lidt om, hvordan du faar *Orden i Samlingen*, hvis du da har en Samling af Wood-craft Materialer. Har du det ikke, eller har din Patrulje det ikke, burde I snarest se at faa startet en. Mange samler paa Frimærker, Cigaretpakninger o. lign., men kun faa har en ordentlig Wood-craft Samling. I skulde begynde, jeg tror, det vilde være fornøjeligt. Og gælder det Wood-craft, saa læs Korpsets glimrende Bog: Patruljen arbejder i Naturen.

De, der er utilfreds med »Væbneren«, kan glæde sig over, at jeg i den sidste Tid har modtaget nogle Breve, som i meget høj Grad har *kritiseret Bladets Indhold*. Hovedanklagen var, at der var for mange Referater, at Bladet var for meget et Underholdningsblad og for lidt et instruktivt Spejderblad. Har disse Kritikere Ret, eller er du uenig med dem? Lad mig høre lidt om det. Mange tror, at den Slags Breve gaar lige i Papirkurven, men Sandheden er den, at det er disse Breve, jeg læser med allerstørst Interesse.

taka.

Og saa er der Brev fra Sudan!

Vi bringer her et Uddrag af et Brev fra *Walther Jessen* i Sudan. Mere vil følge senere, naar Pladsen tillader det.

Sudan, W.-Africa, i Septbr. 1947.

Kære Spejderkammerater!

Saa er vel de glade Sommerlejrdage for i Aar forbi for jer, og I er atter rykket ind i Patruljelokalet og begyndt paa Vinterens Arbejde, som jo gerne skulde betyde: Arbejde, Dygtiggørelse og Fremstød. Forhaabentlig har I bragt en »Masse« af Sommerens Oplevelser med jer, som kan kaste »Sol« over Vinterens mørke Dage — for ellers har Sommerens Løfter jo løjet.

Det kan næsten ikke undgaas, naar jeg sidder herude i »det mørke Afrika« og læser i VÆBNEREN om alle jeres Oplevelser fra Sommerens herlige Dage i den skønne danske Natur, at jeg faar en Smule Hjemvé. Saa kommer jo alle de mange Oplevelser fra Lejre, Ture og Stævner stormende een i Møde og siger: Kan du huske — kan du huske, da Saucen tre Dage var blevet for tyk, og vi den fjerde Dag hældte den ned i Halsen paa den stakkels Kok, — da vi overraskede Landsbyens unge Mænd, da de vilde gøre et Kup i Lejren, saa vi fangede og bandt deres Anførere og derved satte os i stor Respekt paa hele Egnen, — da vi sad ved Baalets sidste Gløder og mærkede, hvordan Han selv (Jesus Kristus) talte til os, saa det kunde jage igennem ens Hjerte, og man følte sig saa ussel, at man allerhelst vilde have løbet fra det hele, men hvor ogsaa hans Ord om Naade og Tilgivelse lød til een og gav fornyet Mod og Kraft, — ja, saa kunde man rejse hjem som et nyt Menneske, for Jesus Kristus havde gjort alle Ting nye. — Naa, nu skal jeg ikke sidde her og falde i gamle Minder, for det er jo ikke det, som I særlig er interesseret i at høre om, naar I faar Brev fra Afrika.

Jeg kunde tænke mig, at ogsaa I kunde faa lidt »Vé«, ikke Hjemvé, men Udvé, naar I hører lidt om min Spejdertur, som jeg havde i August Maaned. Jeg vilde ikke være ringere end I derhjemme og planlagde saa en »Vandre«-Tur i min Kano opad Benuefloden med tilstødene Bifloder og Sumpe. Som Ledsagere tog jeg de tre unge Mænd, som jeg har under Uddannelse i Boy's Brigade, og saa vor Hospitalsmedhjælper. De to skulde stage Kanoen, den tredie være Kok, og Hospitalsmedhjælperen skulde være Tolk paa de Steder, hvor Folk ikke forstod Hausasproget. Nu er det jo ikke det samme i Afrika som i Danmark at tage paa Tur, for her skal man have sin Feltseng og sit Moskitonet med, Vaske- og Badekar (Canvas) og saa et Spisekammer beregnet til nogle flere Dage, end Turen bliver, for man véd aldrig, hvad der kan ske; naar man rejser i Afrika, skal man altid beregne uforudsete Hindringer. Her kan man heller ikke gaa hen i »Brugsen« i de Byer, man besøger, og købe ens Livsfornødenheder — ak nej — Afrika er stadig det primitive Land, hvor man lever, som Fædrene gjorde det. — Naa, og saa en Kasse med lidt Skiftetøj, Bøger, Landkort og Kompas, ja, og saa selvfølgelig Bøssen. Lige inden jeg tog af Sted, var jeg ovre i Storhuset og kigede ned i Kassen til den grønne Uniform, fortalte den, at jeg gerne vilde have den med, men den er desværre alt for varm.

Mine Drenge havde faaet alle mine »Kayer« — Byrder — og en Liggestol til mig anbragt i Kanoen. Saa en Stager i hver Ende, og saa gik det opad

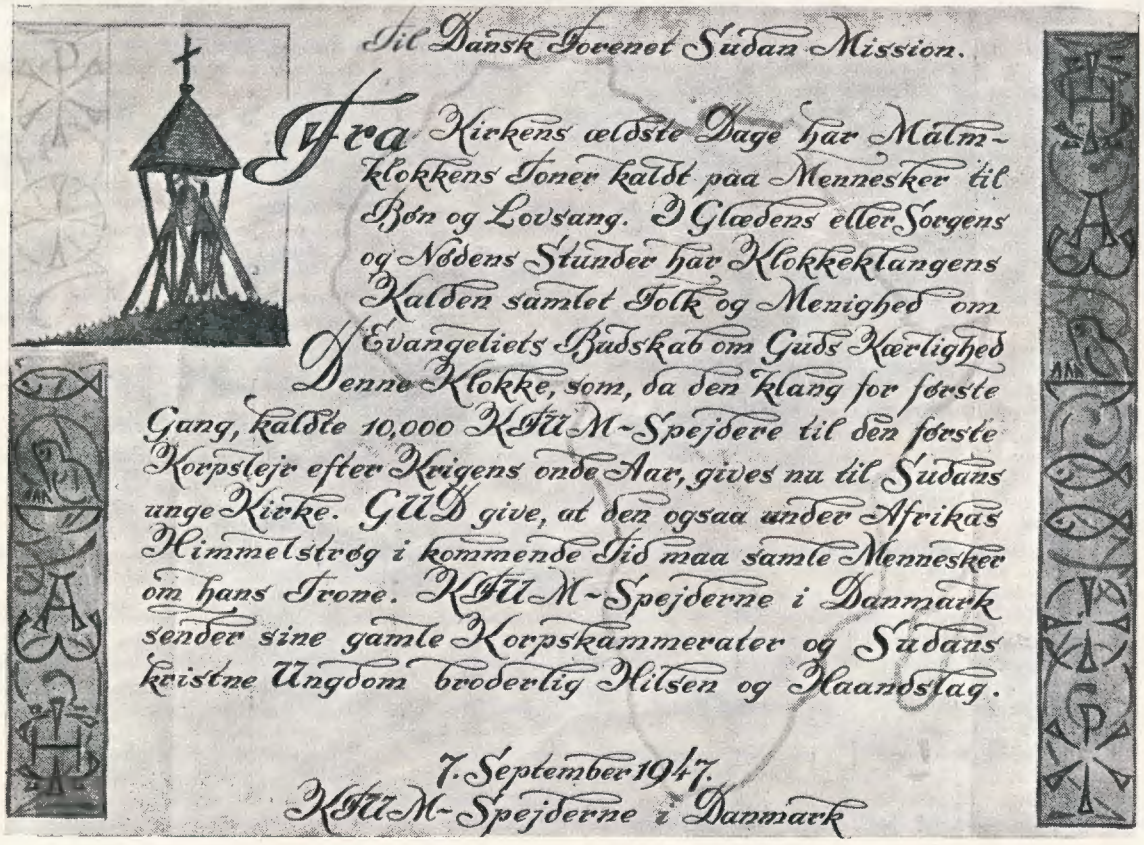

Boys Brigade i Sudan.

Benuefloden — en spændende Oplevelse laa foran mig.

Benuefloden er Nigerflodens mægtige Biflod, og i Regntiden gaar den langt over sine Bredder; dens Bredde er fra ca. ½ km til 1½ km; derimod svinder den næsten ind i Tørtiden. I Regntiden gaar der fladbundede Floddampere helt op til Garua i Kammerun, og i Tørtiden er der endogsaa visse Steder, hvor man ikke kan komme over med en fladbundet Kano.

Men vi er midt i Regntiden — Masser af Vand, saa mine to Stagere ofte maa lægge Kræfterne i for at trodse den modgaaende Strøm. Opad Floden sejler man inde ved Bredden, fordi dèr er mindst Strøm, og dèr kan man stage sig frem; derimod nedad, da sejler man midt ude paa Floden, og her bruger man ikke at stage, men derimod nogle smaa Aarer — Filafilai (Hausa) — og da kan man faa ordentlig Fart paa.

Naa, men nu gik det altsaa først opad Floden og derfor temmelig langsomt, da Strømmen var stærk. Det var vor Agt at besøge alle Byer langs Floden, som tilhørte Battastammen. Denne Stamme var oprindelig den, som ejede Landet her, hvor jeg har min Missionsstation, men omkring 1853 røvede de muhammedanske Fula'er Landet, og siden har Battastammen været Fula'ernes Slaver. I Fula'ernes Byer har vi ikke noget at gøre med at holde Møder, fordi de er Muhammedanere, undtagen hvis der skulde bo en Flok Battaer i Byen.

Efter flere Timers Sejlads under den brændende Sol nærmede vi os den første By. Den ligger pragtfuldt, højt oppe over Floden, ind imellem Klipperne, en knippel Beliggenhed fra den Gang man førte Stammekrige. I min Kikkert saa jeg op imod Byen — jo, de havde forlængst faaet Øje paa os; dèr stod de og gav nøje Agt paa alt, hvad vi gjorde, og diskuterede vel om, hvad denne »Bature« (hvide Mand) mon vilde. Ungdommen var allerede paa Vej nedad Klipperne for at kige nøjere paa os. De holdt sig lidt paa Afstand til at begynde med, men de største kom dog hen og hilste paa os; de mindre stod lidt borte og kunde, hvis denne Bature ikke havde reelle Hensigter, hurtigt forsvinde imellem Klipperne. Men vi fik nu læsset vore Byrder paa Hovedet af de største, og med dem foran visende Vej gik det saa, nærmest kravlende op imellem Klipperne.

Naar en hvid Mand kommer til en Landsby, er der altid stor Nysgerrighed; for det første er det ikke hvert Aar, de ser en Bature i deres By, og for det andet, hvad vil han? Dog, de fleste Steder er der altid en eller anden, der har været paa Besøg paa Missionsstationen, og som derfor — og ikke uden Vigtighed — kan berette, at det er Mallam fra Nzoboliyo. Langs med Hytterne staar Folk og kiger nysgerrigt paa een, Smaabørn gemmer sig bagved Mor eller løber hvinende ind i Hytten, for aldrig før har de dog set et saadant »Blegansigt« — det kunde vel være en Aand eller noget andet frygteligt. Gamle Mænd lægger sig helt ned paa Jorden, klapper i Hænderne og siger: »Zaki — Zaki — Zaki!« (hvilket udlagt er Løve — det største de véd at benævne et Menneske). De yngre sætter sig paa Hug, klapper i Hænderne og hilser: »Maraba da Zuwa, Mallam!« (Velkommen, Lærer). Vi gaar saa altid til Kongens Gaard og bilver vist ind i den store Modtagelseshytte. Her anbringer mine Drenge min Stol og mit Gods, jeg tager Plads i Stolen, Drengene ved Siden af paa Jorden, Kongen lige overfor paa et Gedeskind, ved Siden af ham Byens Ældste, og ellers er Hytten fyldt af unge og ældre Mænd, udenfor staar fuldt af Kvinder og Børn (har I fat paa Billedet!). Saa kan vi begynde med at hilse. Kongen begynder (somme Steder lader han sin Hilsen gaa gennem »Førsteministeren« — altsaa naar det skal være meget fint): »Mallam — eller Zaki — maraba da zuwa, maraba da zuwa!« (alt imens han klapper i Hænderne); saa spørges der til ens Helbred, Rejse, Familie. Naar han saa er færdig, er det »Ministrene«s Tur til at hilse — een for een — og saa begynder jeg og derefter mine Drenge — een for een — og til syvende og sidst er det »Folket«s Tur, saa det tager jo alt sin Tid; men Afrikanerne har altid Tid — Masser af Tid — her forhaster man sig aldrig. Naa, men Kongen overlader mig saa sin Modtagelseshytte; den er saa stor, at jeg kan have min Seng i den, men hvis der ikke er Udsigt til Regn, foretrækker jeg at blive ude i den »friske« Luft — saa frisk, som den nu kan blive i en Negerlandsby med alle dens underlige Dunste. Senere kommer Kongen igen med sine Mænd og overrækker mig Gaver, de bestaar næsten altid af en Høne og maaske nogle Æg. Gaves gives til min Tolk, som saa fortæller mig det og giver den videre til min Kok. Eftermiddagen gaar nærmest med at modtage Besøgende, som kommer ind i Hytten, sætter sig paa Jorden og fremfører de sædvanlige Hilsener og sidder saa maaske 5—10 Minutter ganske stille og koger paa een. Udenfor Hytten er der »sort« af Børn, nogle er mere dristige, de kommer helt ind og sætter sig paa Jorden — ja, i een af Byerne, jeg kom til, var der en Dreng paa ca. tre Aar, som vandt stor Anseelse blandt sine jævnaldrende, fordi han kom helt hen til mig, tog mig i Haanden og snakkede med mig. Han havde boet en Tid i Nzoboliye og var derfor vant til at komme paa Missionsstationen.

Kokken har nu imidlertid faaet Hønen stegt, lavet noget, der ligner Sauce, og kogt nogle Majs og lavet en god Kop Kaffe; det er den staaende Ret paa hele Turen, for hvad skal man ellers gøre ved alle de Høns, man faar skænket? (De sidste Dage paa Turen tænker man kun: Blot man havde en lille Frikadelle og var fri for alle de Høns!) Henimod 8-Tiden, naar Folk har spist deres Grød, gaar vi saa til Samlingspladsen under det store Træ. Kongen lader sin Udraaber kalde Folket sammen. og snart er der samlet en stor Flok for at høre paa det, vi har at sige dem. Under Træet sidder jeg i min Stol, ved Siden af mine fire Drenge, udenom i en Halvkreds foran sidder Børnene, derefter Ungdommen og saa Mændene, hist og her en Flok Kvinder. Paa de tilstødende Gader, langs med Maattevæggene, sidder de, som ikke rigtig tør vove sig frem.

Vi begynder saa med at synge nogle Sange, skiftevis paa Hausa- og Battasproget, og beder en Bøn, saa bringer jeg først en Hilsen til Kongen og Byen og taler derefter om det, som er vort Ærinde, at bringe dem alle Bud og Hilsen fra den store Gud, som elskede os saa højt, at han gav os sin egen Søn, Jesus Kristus, som Frelser. Ofte under Talen hører man een eller anden sige: »Useko, useko!« (tak, tak), og i det herlige Maaneskin ser man en lyttende Forsamling. der ligefrem drikker hvert Ord, der bliver talt.

De bedste Spejderhilsener.

Jeres

Walther Jessen,

(forhen 2. Svendborg.)

Det gælder Kampen for Æren!

Første officielle Budskab om Landspatruljekonkurrencen.

Snart gaar det løs!

Der er igen Tvivl om, at man ruster sig til Kamp rundt om i Danmarks mange dygtige grønne Spejderpatruljer, — for vel er de dygtige, men aldrig kan de blive dygtige nok, navnlig da ikke, naar det gælder *Kampen om Korpsets Æresstander!*

Seks Gange tidligere har der været Krig paa Kniven mellem de mange grønne Spejderpatruljer Landet over. — Det begyndte i 1927, og Sejrherrerne blev *Viberne* fra Odense. Anden Gang var under Korpslejren paa Fænø 1930, og da gik Æresstanderen til *Birkebejnerne* fra 1. københavnske Division, som den hed den Gang. — I 1933 hentede *Maarerne* fra Haslev Sejren og Æren hjem, og saa omsider blev det Jydernes Tur med *Falkene* fra Esbjerg som Vindere i 1936. — Nu havde vi været Landsdelene igennem og kunde begynde forfra — og det gjorde vi. Fynboerne kom igen med *Rævene* fra Svendborg ved Landspatruljekonkurrencen i 1939, hvor der deltog ikke mindre end 330 Patruljer. Denne Rekord blev dog slaaet allerede i 1942, da Deltagerantallet var oppe paa 435 Patruljer, saa Konkurrencen var skrap, men *Ørnene* fra Haslev kom alligevel ind som en fin Nr. 1.

Som I kan se af ovenstaaende, er det Tradition, at der skal være Landpatruljekonkurrence hvert 3. Aar. Men de fleste af jer kan sikkert huske, hvordan Forholdene var i Vinteren og Foraaret 1945. Det var ganske simpelt umuligt at lave en sædvanlig Landspatruljekonkurrence, og derfor nøjedes man med en »indendørs« Patruljefejde med tre spændende Opgaver.

Og nu er det altsaa 7. Gang! Bliver der over 500 deltagende Patruljer denne Gang. Og bliver det Jyderne eller Københavnerne, der henter Æresstanderen hjem — eller bliver det Øboerne igen? Det bliver spændende at se. Velkommen til Dyst.

Regler for Deltagelse:

1. **Patruljen skal have bestaaet som Patrulje 1. September 1947. (Der kan efter Ansøgning dispenseres fra denne Regel.)**
2. **Patruljen maa ikke have modtaget Spejdere fra andre Patruljer efter 15. November 1947.**
3. **Ingen af Patruljens Spejdere maa være fyldt 18 Aar den 1. Januar 1948 (Patruljen har dog Ret til at deltage *uden* de Spejdere, der er fyldt 18 Aar efter denne Dato).**
4. **Patruljen maa fra 1. Januar ikke bestaa af mindre end fem Spejdere under 18 Aar.**
5. **Gennemsnitsalderen for Patruljens Spejdere (Patruljeføreren fraregnet) maa ikke overstige 16 Aar (højst 15,99) den 1. Januar 1948.**

NB. Konkurrenceledelsen betinger sig Ret til evt. at diskvalificere Patruljer, der er oprettet i Modstrid med Aanden i ovenstaaende Regler.

Indmeldelsesblanketter kan rekvireres fra Korpskontoret fra ca. 25. November og skal være Korpskontoret i Hænde i udfyldt Stand senest 15. December. *Blanketter, som indløber efter denne Dato, vil blive returneret, og Patruljen vil ikke komme i Betragtning i Landspatruljekonkurrencen.*

Deltagerafgiften beløber sig til Kr. 3,00 pr. Patrulje + Kr. 0,50 pr. Spejder i Patruljen. Dette Beløb indsættes paa Giro Nr. 1420 samtidig med, at Indsendelsesblanketten indsendes. Husk paa Giroblanketten at anføre Division, Gruppe og Patrulje.

— Og naar Indmeldelsesblanketten først er indsendt, ja, saa skal man ikke føle sig sikker, men være forberedt paa, at den første spændende Blanket fra Konkurrencen kan indløbe naarsomhelst.

*

Og saa gælder det Kampen for Æren!

Stor Præmiekonkurrence for alle Korpsets Patruljer

Ogsaa i Aar former Salget af SPEJDER JUL sig som en storstilet Præmiekonkurrence, hvor alle Korpsets Patruljer kan deltage, idet Konkurrencen gaar ud paa: HVILKEN PATRULJE SÆLGER DE FLESTE SPEJDER JUL

Der er udsat følgende Præmier til de 10 Patruljer, der sælger flest:

1. Præmie: HELE PATRULJEN GRATIS MED I SOMMERLEJR TIL NÆSTE AAR. Korpset betaler Patruljens Deltagelse i næste Sommerlejr med indtil 150,00 Kr.
2. Præmie: KØB HVAD I VIL FOR 75,00 KR. I DEPOTET – KORPSET BETALER.
3. Præmie: ET KOGESÆT TIL PATRULJEN. (Tre Kogekar og en Stegepande.)
4. Præmie: ET KOGESÆT TIL PATRULJEN. (Tre Kogekar og en Stegepande.)
5. Præmie: ET STORT SILVA KOMPAS MED SPEJL.
6. Præmie: ET LILLE SILVA KOMPAS.
7. Præmie: ET REDNINGSREB MED HAGLPOSE.
8. Præmie: ET REDNINGSREB MED HAGLPOSE.
9. Præmie: EN ØKSE OG EN SPADE MED HYLSTER.
10. Præmie: EN ØKSE OG EN SPADE MED HYLSTER.

Hvilken Patrulje sælger flest SPEJDER JUL?

De fleste Patruljer har sikkert allerede flere Bestillinger paa SPEJDER JUL, men fortsæt bare, for derved skaffer I Gruppen og Patruljen en kærkommen Indtægt, og desuden har I en Chance for at vinde en af de ovennævnte Præmier.

Hæftet maa sælges af Spejdere og Ulveunger, dog maa Salget ikke ske offentligt, d. v. s. ikke ved Døre, i Sporvogne og lignende Steder, men til hele Familien og alle Bekendte.

SPEJDER JUL er redigeret af Gunner Ipsen og udgivet i Fællesskab med DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS, DET DANSKE SPEJDERKORPS og KFUM-SPEJDERNE I DANMARK. Hæftet koster 1 Kr.

Stadig større og større Salg

10 Aars Stjerner.

Hovedbestyrelsen har tildelt følgende Spejdere Korpsets Hæderstegn for 10 Aars god Tjeneste:

Gruppefører Helge Hernig, Sankt Johannes Gruppe, Nørrebro Division.
RS-Assistent Kaj Edv. Jensen, Sankt Johannes Gruppe, Nørrebro Division.
Flokassistent Jørgen Hansen, Sankt Johannes Gruppe, Nørrebro Division.
Flokfører Jørgen Petersen, Bispebjerg Gruppe, Nørrebro Division.
Tropfører Henning Nielsen, Brønshøj Afdeling, Nørrebro Division.
Tropfører Willy Poulsen, Brønshøj Afdeling, Nørrebro Division.
Tropfører Ejvind Jarsskov, Brønshøj Afdeling, Nørrebro Division.
Tropassistent Henrik Jensen, Husum Gruppe, Nørrebro Division.
Patruljefører Jacob Jensen, Husum Gruppe, Nørrebro Division.
Tropassistent Jørgen Hansen, Kapernaum Afdeling, Nørrebro Division.
Tropfører Paul Krohn, 1. Frederiksberg Gruppe, Frederiksberg Division.
Tropfører Tage Andersen, Aalholm Gruppe, Valby Division.
RS. Hans Henrik Sørensen, 2. Aalholm Gruppe, Valby Division.
Tropfører Jens Fredensborg Lund, Islev Gruppe, Vestvold Division.
Tropassistent Hans Erik Rasmussen, Odense Division.
Gruppefører Rasmus Kristensen, 2. Svendborg Gruppe, Sydfyn Div.
Tropassistent Knud Mortensen, 2. Svendborg Gruppe, Sydfyn Div.
Gruppefører Svend Brandt, 1. Aabyhøj Gruppe, 4. Aarhus Division.
Flokfører Ejner Pyllich, 4. Aarhus Div.
Gruppefører Svend Madsen, Auning Gruppe, Djursland Division.
Gruppefører A. Chr. Rasmussen, Tirstrup Gruppe, Djursland Division.
Flokassistent Johan H. Christensen, Fredericia Gruppe, Grejsdal Division.
Divisionschef Ragner Thastum, Randers Division.
Tropassistent Hans Peter Buch, Haderslev Gruppe, 1. sønderjydske Div.
Flokassistent Kresten Jensen, 1. Nørresundby Gruppe, Østlimfjord Div.
RS Kaj Storgaard Petersen, 1. Nørresundby Gruppe, Østlimfjord Div.
Tropassistent Lykkegaard Andersen, 1. Nørresundby Gr., Østlimfjord Div.
Leif Grane, 5. Centralforenings Div.
Gruppefører Erik Lindquist, Rosenvænge Gruppe, Østerbro Division.
Gruppefører Erik Bové Christensen, Bispebjerg Gruppe, Nørrebro Div.
Gruppefører Knud Jørgen Bové Christensen, Bispebjerg Gr., Nørrebro Div.

(Flere følger i næste Nr.)

ORDEN I SAMLINGEN!!

Har du ogsaa Samlermani?

Det er nemmere at fortælle, hvad jeg ikke har samlet paa end det modsatte, og saadan gaar det formodentlig ogsaa dig. Men lad os være ærlige, det var ikke altid en Skønhedsaabenbaring, vi fik at se, naar den ene eller den anden af Samlingerne kom frem; det var nærmest Roderi. Men da det nu engang er det bedste, at vi har Orden i Sagerne, saa skal du her faa et Par Tips, — og i Dag skal det dreje sig om Orden i Samlingen af Naturgenstande, eller skal vi sige wood-craft Samlingen, saa forstaar vi hinanden helt. Se, Orden det er, at enhver Ting har sin Plads og er paa sin Plads, derfor skal vore wood-craft Trofæer ikke ligge og sylte mellem hinanden, men de skal ordnes efter deres Art, og de skal sættes eller lægges saadan, at de kan fortælle os noget af alt det, vi Spejdere føler, naar vi er i vort rette Element: den frie Natur.

Nu ved jeg ikke, om du maaske samler netop paa noget af det, jeg vil fortælle om i Dag, men du kan alligevel faa lidt Tips med paa Vejen, hvis jeg skulde være saa uheldig at gaa uden om din specielle Interesse.

Stranden er noget for en Samler.

Jeg tror, at vi skal tage en Tur langs Stranden og se paa, hvad der er at finde, som vi kan tage med hjem og enten indlemme i den alt bestaaende Samling, eller Genstandene maaske skal danne Begyndelsen til en hel ny og ikke mindre kedelig Samling. Hvis vi gaar helt ud i Strandkanten, skulde det ikke være mærkeligt, om vi fandt nogle Muslinger og Snegle. De mest almindelige Muslinger vi kan finde, er Blaamuslingen, Sandmuslingen og Hjertemuslingen. Nogle Steder træffer man ogsaa ret hyppigt den lyserøde Østersømusling. Og saa er der naturligvis en Mængde andre Arter, som man kan finde paa forskellige Strækninger i varierende Mængde. Af Snegle kan vi finde den store Konksnegl, Strandsneglen, Topsneglen og de smaa Rissoasnegle. Snegle- og Muslingeskaller opbevarer man mest praktisk i Tændstikæsker; vi behøver ikke at have Omslaget med, vi bruger bare Bundene. Hvis du ikke kan lide den blaa Farve, som Papiret har, saa kan du jo give Æsken en Omgang sort Tusch. Af et Ark Skrivepapir klipper vi saa mange smaa Sedler. som vi kan faa. i passende Størrelse efter Æskernes Bund, og paa Sedlerne skriver vi Navnet paa vedkommende Snegle- eller Muslingeart, Findestedet og Datoen. Nu vil du sikkert spørge mig, hvordan du skal faa bestemt, hvad for en Art, det er, du har fundet. Ja, du maa sammenligne med Billeder af disse Dyr i din Zoologibog, i Leksika, i større zoologiske Værker, som f. Eks. Brehm: »Dyrenes Liv«; for Muslingernes Vedkommende kan du se i den bedste danske Haandbog, vi har angaaende Muslinger: »Saltvandsmuslinger« i Serien »Danmarks Fauna«, det er Bind Nummer 40. Iøvrigt vil jeg benytte Lejligheden til at henlede din Opmærksomhed paa denne fortræffelige Serie. Den har Beskrivelse og Omtale af en Mængde danske Dyr; du kan

sikkert laane den paa Biblioteket.

Men vi skulde videre langs Stranden. Se, der ligger en Maagefjer, den kan passende danne Begyndelsen til en Samling Fjer, som du egentlig længe har tænkt paa at anlægge. Fjer kan man sætte op paa et Ark Papir, saaledes som du kan se det paa Tegningen. De kan ogsaa klæbes op, men det er ikke saa praktisk, for hvis du en Dag finder en Fjer, der er pænere end den du har, saa er det ikke saa nemt at skifte den ud. Husk ogsaa Navn, Findested og Dato paa Papiret. Der er store Muligheder for at faa en flot Fjersamling her i Landet, saa hvorfor ikke tage fat, hvis du ikke allerede er i Gang.

Der findes andre Sten end Brosten!

er Stenene. Dem er der som Regel en Masse af et eller andet Sted paa Kysten. Det er en herlig Sport at gaa paa Opdagelse blandt Sten, ligemeget om det er langs Stranden, eller det er i en Grusgrav eller i en Skærvebunke. Stenene stammer fra Moræneleret — det Ler, som dækker hele Danmark paa Vestjylland nær. Morænen er hidført af den Indlandsis, der 3 Gange er gaaet ud over vort Land, og det er slæbt med fra Norge og Sverige. Nogle af Skærverne har Isen dog pløjet op af Danmarks Dybgrund. Det gælder Flinten, der stammer fra Kridttidslagene, som vi bl. a. kan se i Stevns og Møns Klinter. Men de øvrige kan som sagt være fra vore Nabolande, hvor de danner en Del af de derværende Bjærge. Stenene, du finder, maa du se at faa bestemt efter en eller anden Geologi. Du lægger dem i en passende Æske ligesom Muslingerne med Mærkeseddel ved. Du kan naturligvis ogsaa tage et Stykke svært Pap eller et Stykke Krydsfiner og montere Stenene op paa. Du maa stadigvæk huske at notere Stenenes Navne og deres Data, d. v. s. Findested, Dato m. v.

Dette her var blot nogle enkelte Ting, som du kan samle paa. Men der er jo mange andre Ting. Du kan finde mange forskelige Sneglehuse inde i Landet, saa du kan godt lave en Samling udelukkende af Sneglehuse. Jeg har selv en Gang haft en meget stor Samling af Sneglehuse; det var ikke alene nulevende Snegle, det var ogsaa uddøde og nu forstenede Snegle, saaledes som man kan finde den i Fakse Kalkbrud, i Kridtgrave paa Sjælland og i Jylland, i Lergrave og mange andre Steder. Nu efter jeg er blevet noget ældre og mere erfaren udi Kunsten, har jeg udstrakt mit Samlerfelt til Muslinger fra hele den nordlige Halvkugle, men for at skaffe Plads til den Samling maatte jeg ikvidere alle de andre — undtagen min Bogsamling, — ja, Bøger, det kan man da endelig ogsaa samle paa, og det er i Grunden ikke det ringeste Samlerobjekt.

Dan L.

15. Aargang ★ Nummer 10

Kun for RIDDERSPEJDERE

Saa du Mønstringsskemaet. Tilbagegang lød det paa i Aar, endog en forholdsvis stor Tilbagegang. Ganske vist var den procentvise Nedgang i Antallet mindst indenfor vore Rækker. Men alligevel — vi er færre i Antal nu end for et Aar siden — og hvordan er det med Arbejdets Kvalitet? Er ikke ogsaa den ringere. For hvorfor skulde vi ellers være færre nu.

Har vi ikke tilstrækkeligt Materiale, d. v. s. nok af unge Mænd at arbejde med. Jo, det kan ikke være her, Skoen trykker. Vi har dels fhv. Drengespejdere, og dels og maaske væsentligst Masser af andre unge, der trænger vældigt til at være med hos os. Thi nok er der noget af det, vi giver dem, som de ogsaa kan faa andre Steder, men de kan ikke faa det i den Konstellation og under de Former, som vi giver dem det. Og saa er der i hvert Fald een Ting, som de maa søge forgæves efter andre Steder, og det er Spejderbroderskabet og Spejderkammeratskabet.

Optager vi da for meget af deres Tid, Nej, det kan man ikke sige. Nok er vi glade for at se Kredsen samlet til Møde eller Tur en à to Gange om Maaneden, men det er jo ogsaa i særlig Grad Arbejdet mellem RS'erne to og to, der skal give noget. Og saa er det da slet ikke vores Ønske at forhindre de unge Mænd i at dyrke andre Interesser. Vi skal blot hjælpe dem til at finde en eller flere gode Kammerater for Resten af deres Liv, og ved Arbejde med Bibelen lære dem at forstaa noget af Livet og dermed samtidig lære dem at vælge og lægge Vægt paa det rigtige og væsentlige.

Jamen hvad er der da galt, siden vi gaar tilbage.? Vi har nok Mandskab at tage af, og vort Arbejdes Indhold er noget af det herligste, man kan tænke sig. — Jeg tror, at Fejlen ligger deri, at man ikke indenfor RS, indenfor Korpsets Førerrækker og indenfor RS-Ledelsen er tilstrækkelig klar over, hvilken enormt Arbejdsfelt vi har blandt de 17-aarige. Man har ikke aabnet Øjnene nok for, at vi har tre Slags Spejderarbejde, der er vidt forskellige i ders Arbejdsformer, nemlig Ulve, Drengespejdere og Rover-scouts. — Men hvem skal da aabne deres Øjne? Svar: Vi, der har faaet lidt af Forstaaelsen af RS-Arbejdet, vi, der er i Besiddelse af en stor eller lille RS-Glød, vi skal sætte Fut i Arbejdet. Vi skal lære andre Førere, hvorfor de skal respektere vort Arbejde, og vi skal vise de over 17-aarige Drengespejdere og udenforstaaende, at det er indenfor Roverscouts, de hører hjemme. Og saa skal vi ogsaa inspirere hinanden i Arbejdet. Vi skal samtale om vore Fremskridt og om vore fælles eller individuelle Vanskeligheder — dels paa Tomandshaand, dels paa Stævner og dels her i Varden. Vi skal tage fat med frisk Mod i Bevidstheden om, at vi kan og vil gøre noget for Danmarks Ungdom.

Hatten af for hver den — Fører eller Rover-scouts — indenfor vort Korps, der vil gøre et Arbejde i denne Aand. Og Lykke til! *Erik Gernow.*

Rover Moot i Norge 1949. Paa den internationale Spejderkonference i Frankrig i Sommer — samtidig med Jamboreen — forelaa der Indbydelse fra seks Lande til næste Rover Moot. Danmark trak sin Indbydelse tilbage til Fordel for Norge, der da ogsaa sejrede med 66 Stemmer.

I det norske Førerblad »Lederen« for September staar der allerede en længere Artikel om denne Lejr, hvoraf det tydeligt fremgaar, at man i Norge agter at gaa 100 pCt. ind for denne Opgave, f. Eks. skal lige nævnes, at man fra de norske Rover Kredse beder om at faa indsendt Forslag til »de helt rigtige Vandreture, der tales ogsaa om B. P.s Begejstring for Fjeldklatring«. — Altsaa, det maa blive vort stille Ønske og Haab, at rigtig mange RS'ere kan komme med til Rover Moot i Norge 1949.

Ved sidste Møde i RS-Ledelsen behandlede man det Forslag til nye RS-Prøver, der bl. a. skitseret og drøftet ved Paaskeførerstævnet i Hadsten 1947. Disse Prøver ønsker man nu gerne gennemarbejdet i RS-Kredsene, og Erfaringer, Kritik m. v. bedes sendt til RS-Ledelsen.

Tro — Gud. Den ene kan have en stærkere Tro end den anden, men ingen rar en stærkere Gud end andre. — *Luther.*

Hilsen med venstre *H—n.*

Patruljefører-spalten

Fra en Patruljefører i Horsens har vi modtaget følgende:

Kære Patruljefører!

Her har du en lille Hilsen fra en Kollega i Horsens. — Først en Tak til GAMLE RÆV for Patruljeførersiden; den er lige som den skal være, og hvor er det rart at have »sin egen Side«!

Nu staar Vinteren for Døren med de mange Patruljemøder paa lange og mørke Aftener, og vi skal til at vride Hjernen for at finde paa Program til Patruljemøderne — og vi skal jo helst finde noget, der rigtigt kan interessere og begejstre Patruljekammeraterne.

Htr har du et Tips til en Konkurrence, som jeg har brugt tidligere Vintersæsoner. Det er en Konkurrence, der faar Patruljemøderne til at gaa paa en fornøjelig, let og lærerig Maade.

Det drejer sig om en fortsat Udfordringskonkurrence i flere forskellige Discipliner: Nødhjælp, Morse, Tovværk o. s. v. Patruljeføreren maa være Dommer og kan ikke deltage.

Den første Aften, Systemet benyttes, lader du foretage en almindelig Prøve i hver Disciplin mellem samtlige Deltagere. I Overensstemmelse med Resultaterne fra disse Prøver vil du saa kunne stille et Skema op. Eksempel:

Nød-hjælp	*Afst.-bed.*	*Morse*	*Knob*	*Sema-fore*
1. Finn	*Ole*	*Jens*	*Finn*	*Ole*
2. Jens	*Jens*	*Eskild*	*Ole*	*Finn*
3. Ole	*Eskild*	*Finn*	*Jens*	*Ebert*
4. Ebert	*Finn*	*Ebert*	*Eskild*	*Eskild*
5. Eskild	*Ebert*	*Ole*	*Ebert*	*Jens*

Ved næste Patruljemøde kan det saa lade sig gøre at udfordre. Det gaar for sig paa den Maade, at en Spejder kan udfordre den, der staar lige over ham paa Listen (Eks.: Nødhjælp: Jens kan udfordre Finn). Patruljeføreren foretager saa en hurtig, lille Prøve (Forbinding, skriftlige Spørgsmaal el. l.). Vinder den Spejder, der udfordrer, rykker han frem, og den anden rykker tilbage (Jens bytter Plads med Finn); men klarer Spejderen, der udfordrer, sig daarligere, skal han blive staaende.

Disciplinerne kan der jo laves om paa; der er mange Muligheder, der jo vil variere efter din Patruljes Interesser (Kortlæsning, Bykendskab o. s. v.).

Nu har du faaet et lille Tips; gid du kan bruge det, — og saa venter jeg, at du kan give mig nogle gode Raad her paa Patruljeførersiden.

Med Spejderhilsen
con radius.

DEN BROGEDE SIDE

TI MINUTTER MED LIDT AF HVERT

Maanedens Konkurrence:

Det er Løvfalds Tid. I denne Maaned gælder det om at genkende denne Haandfuld Blade, vor Medarbejder har samlet op paa sin Efteraarstur i Skoven. Det er Blade af vore mest almindelige Skovtræer. Du kan ogsaa bruge Tegningen som et Kimspil ved et Patruljemøde. Naar du er blevet klar over, hvad de ti Træer hedder, som har tabt deres Blade her, kan du sende Løsningen til Redaktionen i Kuvert, mrkt. »Konkurrence«, dog inden 25. November.

Plakatsøjlen.

»Væbneren«.
Aargangene 1943-44-45 til Salg for højeste Bud. Freddy R. Petersen, Søndergade 12, Middelfart.

Efterlysning.
Fyldepen, Penol Ambassedor, fundet i Halm fra Gunderslevholms Lade. Ejeren bedes henvende sig til Mejeribestyrer L. Jensen, Mejeriet Lundshøj pr. Fuglebjerg.

Til Salg.
Hat Nr. 56, Bluse til 14-aarig og en god Skovmandskniv. Thorkild Kirkebach, Sulsted St.

80 Billeder fra Jamboreen (8,2 × 8,2)
1) kan laanes. Forklaring medfølger. 10 Kr. + Forsendelse. 2) Kan forevises. 10 Kr. + Rejseudgifter. Henvendelse til C. C. Struwe, Emdrupvej 1, København Ø. RY 639.

Vil du købe
»Væbneren« i Aargange 1934—1945 indbundet i fineste Skindbind med 3 Aargange i hvert Bind, 4 Bind i alt. Desuden 1933 uindbundet. Et godt Silvakompas 360° til Salg for højeste Bud. Bjarne Heidemann, Stengaardsvænget 52, Lyngby.

Kludesamleren.

En Missionær i det mørkeste Afrika var engang saa uheldig at falde i Kløerne paa en Flok Kannibaler. Han tabte dog ikke Humøret af den Grund. »Vil I æde mig,« sagde han, »saa værs'go', men jeg vil vædde paa, at I ikke kan lide mig!« Derpaa tog han sin Lommekniv frem, skar et godt Stykke af sit ene Ben og rakte det til Høvdingen, idet han sagde: »Smag bare selv.« Høvdingen tyggede lidt paa det; saa skar han en Grimasse og spyttede det langt væk! — Missionæren levede siden paa Egnen i henved 50 Aar. Han havde Træben!

*

Mac fra Aberdeen var paa Vej til Jamboreen i Frankrig. Han var lige kommet i Land fra Damperen, der havde ført ham over Kanalen, og stod et Øjeblik og kigede ud over Vandet. Pludselig saa han en Dykker komme op ad en Trappe nede fra Vandet. »Det skulde jeg lige have vidst«, mumlede Mac ærgerligt, »saa var jeg ogsaa gaaet herover»!

*

En københavnsk Bilist, der var kommet ud paa ukendt Terræn i Jylland, standsede op og spurgte en Jyde: »Hvor langt har jeg til Vorbasse ad denne Vej?« — »Ja, la' mæ' no' si',« sagde Jyden sindigt og saa spekulativ ud. »Jow, der æ' saan omtrent 40063 km.« »Vil De gøre Nar ad mig?« spurgte Bilisten fornærmet. »Nej, det er skam ræle nok,« forsikrede Jyden, »men hvis do vender Kassen der og kyrer den aan Vej, saa æ' der barestens 7 Kilometer!«

*

En Mand kom farende ind i en Spejderlejr og spurgte den nærmeste, om han ikke kendte et Middel mod stærk Hikke. Uden et Ord greb Spejderen, der havde misforstaaet sin Lærdom om, at en Forskrækkelse eller Overraskelse er godt mod Hikke, en Flaske og slog den i Stykker mod Mandens Hoved. »Hvad i Alverden er Meningen,« gispede den »overfaldne«. Spejderen smilede stolt: »Nu har De ikke Hikke mere, vel Hr.?« »Jamen, det var ikke mig. — Det var min Kone, der sidder derhenne i Vognen!!«

Væbneren kommer ikke mere,

hvis du glemmer at bestille Abonnement paa Bladet for det nye Aar. Netop nu i disse Dage er de nye Lister til Bestilling af Abonnement paa Korpsets Blade udsendt til samtlige Grupper i Korpset. Maaske er det Skik og Brug i din Gruppe, at **hver eneste Spejder faar Spejderbladet** VÆBNEREN, og saa behøver du ikke at tænke mere paa det, — men **hvis ikke**, maa du endelig tale med din Tropfører og faa undersøgt, om din Bestilling er fornyet.

*

Hvis du selv har bestilt Bladet **paa det nærmeste Postkontor eller paa Landet hos Lamdpostbudet**, vil Postvæsenet inden længe kræve dig for ny Betaling for Bladet i det kommende Aar.

*

Hvis du selv har bestilt Bladet **paa Korpskontoret**, vil vi omkring den 1. December tilsende dig en Postindkassering paa Kr. 4,00 + Porto, som er ny Betaling for Bladet i det kommende Aar. Holder du ogsaa »Førermeddelelser, bliver Opkrævningen paa Kr. 8,00 + Porto. Vær saa venlig at indløse denne Postindkassering og undgaa derved, at Januar-Nummeret **udebliver** eller **forsinkes** unødigt. Du kan forresten **spare** Indkasseringsportoen ved selv at tilsende os de fire Kroner **senest** den 25. Novmber. Send Pengene paa Postkonto Nr. 1420, KFUM-Spejderne i Danmark.

*

Hvis du tidligere har bestilt Bladet paa Korpskontoret, men nu ønsker at faa Bladet **gennem en af Korpsets Grupper**, beder vi dig om at meddele os det inden Udgangen af November Maaned.

Redaktionen.

RAADSKLIPPEN
ULVENES EGEN SIDE
15. Aargang ★ Nummer 10

ULVE I ANDRE LANDE

JAMBOREENS YNGSTE DELTAGER HED ROBERT

Efter de franske Ulves første store Oplevelse i Jamboreen — den store Øvelse, som vi hørte om i forrige Nummer af VÆBNEREN — traf man dem siddende rundt omkring paa Lejrbaalspladsen i Færd med at undersøge Madpakkernes Indhold. Jeg havde Lejlighed til at tale med Ulve fra mange forskellige Egne af Frankrig. De fortalte om deres Flokmøder og viste mig deres Floktotems, som du kan se paa Billederne. De er udskaaret i Træ. Nu var Tiden saa langt fremskreden, at Ulveungerne snart skulde ind paa den store Opvisningsplads — Arenaen, som den kaldtes. Der var 5 Minutters Gang derhen, og alle Ulvene stillede derfor op for at marchere med 15 Mand i hver Række. Det saa flot ud, og de franske Ulve gik tilmed ualmindeligt fint.

Da vi ankom til Arenaen, var 200 Spejdere fra New Zealand (det ligger i Stillehavet, sydøst for Australien) netop ved at vise indfødte Maori-Danse, smurt ind i Kakao fra Top til Taa, tatoveret i Ansigtet og iført Bambus-Skørter. En Maori-Stamme modtog en Advarsel om, at en fremmed Stamme var ved at nærme sig, og opførte derfor deres Forsvarsdans, idet de udpegede deres bedste Krigere. Senere forlød det, at den ankommende Stamme var venligsindet, og en Kriger gik derfor til deres Leder med et Fredsbudskab. Stammerne styrtede mod hinanden og hilste, idet de mødtes, ved at gnide Næserne mod hinanden. Det er nu deres Maade at sige Goddag paa. En stor Struds, der havde forvildet sig ind paa Pladsen, blev jaget af Krigerne i Fællesskab, og derefter var det Ulvenes Tur. Mens de 10,000 Tilskuere endnu klappede ad New Zealændernes imponerende Opvisning, marcherede Ulvene syngende ind paa Arenaen fra to Steder af Tilskuerpladserne, stadigvæk i tætsluttede, brede Rækker med 15 Ulve i hver. Paa forbløffende kort Tid dannede de 2 enorme Ringe, hvorefter de raabte Ulvehylet til Ære for en 10-aarig Ulveunge, der havde rejst sig op fra Tilskuerpladserne og nu gjorde Ulvehilsen. »Han er Bandefører i Sydafrika,« forkyndte alle Højttalerne, »og hedder *Robert Baden-Powell* — Verdensspejderchefens Sønnesøn.« Hans Fader, *Lord Baden-Powell af Gilwell* (Peter), der sad bagved Robert, har ogsaa været Ulveunge og har før deltaget i Jamboreer. Da alle Ulvene derefter havde slaaet to Kolbøtter hver, samledes de inde paa Midten, hvor italienske Spejdere opførte en morsom Tyrefægtning for dem.

Resten af Dagen brugte de franske Ulve til at gaa paa Opdagelse i Jamboreen for at se lidt paa alt det, de endnu ikke havde naaet, og bytte Emblemer med de mange udenlandske Spejdere. Da det blev Aften, rejste de franske Ulveunger atter hjem, snakkende om alt det mærkelige og interessante, de havde oplevet i Dagens Løb. Oplyst af de kraftige Lyskastere ved Indgangen til Jamboreen kørte den ene Rutebil efter den anden fuld af Ulveunger til Jamboree-Banegaarden, men der var stadig en Del Ulve tilbage, som overnattede i Jamboreen eller i Nærheden af denne.

Riis Flok fra Norge sammen med Vildmarkens Ulve.

Kære Ulve!

Vi har i de sidste Maaneder hørt om flere Ulveflokkes Oplevelser i Sommeren 1947. Nogle af dem har haft Besøg af engelske, svenske og norske Ulve i deres Lejre, ja, 3 Ulve fra *Bregnegaard* har endda deltaget i en norsk Lejr. Vi bringer dennegang 2 Billeder fra *Vildmarkens Ulves* Besøg af *Riis Flok* fra Norge. Det skete i de dejlige Sommermaaneder, men nu har vi November! — Uha. — hører jeg nogen sige — væmmelige Maaned. Galoscher, Paraply,

Yves Dupuy med Flokkens Totem, og til højre venter de franske Ulve paa deres Tur i Arenaen.

Läkeroltabletter . . . hoster de gamle. — Overtøj, sumpet Fodboldbane, tidligt mørkt . . . surmuler Drengene. — Saa kender I slet ikke November. Jeg tænker ikke blot paa de pragtfulde Indendørsflokmøder, men ogsaa paa Regnvejrsturen. Hvorfor dog blive hjemme fra Floktur, fordi det regner! Tag Ulvehuen, Regnvejrstøjet og Gummistøvlerne paa — og saa ud i Sileregnen, der faar Jord og Himmel til at staa i eet, naar blot I husker at have varmt Tøj paa og skifter, naaar I kommer hjem. Ud i Vejret, som de andre kryber i Ly for — kort sagt: Ud for at opleve *November*.

God Jagt! *Phao.*

KOM TIL NORGE!

De norske Ulves Akela havde sendt en Indbydelse til *Bregnegaard Flok*, og vi tre blev de heldige. En Dag gik vi om Bord paa »*Kronprins Olav*« for at komme til Oslo. En af os kendte Telegrafisten, der var vældig flink. Han lærte os at morse og forklarede os alle Apparaterne. Om Natten begyndte Skibet at vippe, og Bølgerne gik helt op til Kommandobroen. Vi var ude at ofre flere Gange. Vi stod op Kl. 5 og saa hele Indsejlingen gennem Oslofjorden; det var flot. Snart lagde vi til ved »bryggen« og fik Øje paa de tre norske Ulve, vi skulde bo hos.

Vi begydte straks at gaa paa Opdagelse i Oslo og var ude paa Bygdø, hvor vi saa Roald Ammundsens Skib og de gamle Vikingeskibe. Og vi var paa Frognersæteren, hvor der var en fin Udsigt.

Da vi havde været i Oslo i en Uge, mødtes vi med den norske Flok og kørte med Lastbil til Lejrhuset, der var en forladt Bondegaard midt i Ødemarken. Vi kom i vor »kull« (Bande) og gik i Gang med at bygge Hytter. En Dag var vi paa Tur i Fjældet, og vi havde en Øvelse, hvor hvert Parti skulde forsvare sin Klippetop. Vi saa ogsaa en Skovbrand, der varede i to Dage. Efter Lejren boede vi en Nat i Oslo, og saa tog vi Afsked med vore norske Ulvekammerater. Næste Dag var vi hjemme igen efter en *ualmindelig god* Tur.

Chil, Rann og *Keego.*

HUMLUM ULVE

samledes sidste Fuldmaane til Raadsmøde paa en lille Lysning i den store Granplantage. Midt i Lysningen sad Akela paa Raadsklippen med Ulvemaske paa, og fra alle Sider kom Ulvene snigende, ligeledes med Masker paa. Ulvene tog Plads omkring Raadsklippen og gav det store Ulvehyl, saa det skingrede mellem de høje, mørke Træer. Ulvesangen blev ogsaa sunget, og dernæst blev en ny Ulv optaget i Stammen ved de sædvanlige Ceremonier. To dygtige Ulve, der lige havde taget 2. Stjernen, fik disse overrakt, og den Ulv, der havde samlet flest Frimærker, fik en gul Sangbog. Akela fortalte dernæst om det store Møde, der skulde finde Sted med Divisionens Akela og mange Ulvebrødre. Enhver Ulv havde nu Lov til at træde frem for Akela og stille Spørgsmaal, og da disse var besvaret, og nogle Ulvesange var blevet sunget, var Raadsmødet slut, og Ulvene sneg sig bort lige saa tavse, som de var kommet.

EN FRANSK ULVEHILSEN

Lederen for alle de franske Ulve i Jamboreen bad mig overbringe følgende Hilsen til alle danske Ulve:

»*Les louveteaux de France venus au Jamboree envoient un joyeux salut à leurs freres Danois et esperent les rencontrer au prochain Jamboree lorsqu'ils seront tous Eclaireurs.*«

»*De franske Ulveunger i Jamboreen sender en hjertelig Hilsen til deres danske Ulvekammerater og haaber at møde dem i næste Jamboree, hvor vi alle vil være Spejdere.*«

Spejderhatte 16,60 - Ulvehuer med Gummiskygge 7,00

Eng. Haversack	9,60
Haversack (Ulve)	5,85
Madtaske	0,85
Turtaske	3,85
Hjemmeværnstaske	19,50
Mejs	52,25
do. (prima)	84,00
Ulvemejs	39,95
do. Rygsæk	18,50
Vandtæt Underlag	1,85

Norsk Dolk	16,50
Slirekniv	10,75
Skovmandskniv	13,45
Skovmandskniv	12,75
Skovmandskniv	10,85
Wilson Dolk	11,90
Finsk Dolk	8,25
Finsk Dolk	6,50
Svensk Dolk	5,95
Montykniv	7,50
Lommekniv (eet Blad)	5,95
Daaseaabner	0,35

Korttaske	7,00
Kortmaalere	1,25
Stregmaal	0,50
Vinkelmaalere	1,50
Finsk Vædskekompas	23,85
Bæltekompas	4,55

Kort, opklæbet paa Lærred.
Restparti.

1 : 100,000 — Alle Egne — 4,50
1 : 100,000 — Specielkort.
Fra Skanderborg til Christiansfeld, Grindsted, Odder 9,50

1 : 150,000 — Alle egne 5,00

Indsøkort: Brassø, Borresø, Julsø, Almindsø, Mossø, Hampensø
Nedsat Pris 1,50

---

1 : 40,000 — Kalundborg m. Refsnæs, Ringsted, Glumsø, Giesegaard, Hadsund, Grindsted — 5,00

1 : 20,000 — Vallensbæk, Aalsrode, Grenaa, Spørring, Kulhuse, Hadsten, Sulsted, Elleshøj, Sdr. Tranders, Hareskoven 4,50

---

1 : 40,000 — Hørsholm, Køge, Skærbæk, Ballerup, Værslev 5,00

Byplan — Fr.havn 4,50

Hold Hovedet koldt og Hjernen varm med en Skihue, helulden.

Alle Størrelser Kr. 8,50—10,00. — Hvide Lammeskindshuer, Str. 57-58-59-60 Kr. 26,50.
Sort Kalveskind, Str. 57-58-59-60 Kr. 39,50.

SÆRTILBUD: Dania Lommeblok 0,65. — Lige til Uniformslommen.

Skriveblok m. Motiver	3,25
do. m. Emblem	1,75
Kuverter	0,05
Viskelæder	0,30
Tegneblok, 25 × 34 cm	2,75
Tegneblok, 25 × 16 cm	2,25
Blyant med Hætte	0,25
Blyantspidsere	1,00

Peder Svupstik	3,85
Sytten Spejderhistorier	3,00
Spejderliv i Junglen	4,50
Drenge og Spejderliv	4,75
Niangsiang Patruljen	1,50
Gøngehøvdingen	4,40
Kong Peder	1,50
Hæftet: Friluftsbladet	0,75
Orientering	9,50

BIBEL-PLANEN 0,25

Startpatruljen og dens Flag — Prædiken ved KFUM-Spejdernes Festgudstjeneste af Kolthoff.
Indsend i Frimærker 0,15 + Porto.

KFUM-Spejdernes Depot A/S Løngangstræde 16 K. - C. 7616-17.

Bladet er afleveret til Postvæsenet den 13. November 1947.

VÆRNEREN